

§ 2

Undantagne är Spisquarter; hvarest äfven till måltiden nödigt Vin, såsom nyttigt ell(er) åtminstone oskadligt, bör vara tillåten förtäring. Likaså Caffehus, då N. B. endast Thee ell(er) Caffé förtäres.

§ 3.

Den icke ringa besparing vi härigenom göre, anse vi nyttigast användas till inrättande af en Gymnastique, hvartill nödigt Rum anskaffas i förening med Nationens Bibliotheks-Rum.

§ 4.

Om tillgångarne blifva stora nog att kunna bilda en Fond för Gymnasticquens underhåll, sammanslås densamma med Nationens Låne-fond.

10

§ 5.

För att genom denna inskränkning icke umbära nöjet af en glad aften tillsammans, anställes genom särskilt sammanskott ett måttligt dryckeslag i Nationens Rum, så ofta sällskapet derom öfverenskommer.

§ 6.

Till dessa sammankomster inviteras ett visst antal af Nationens mäst omedlade Ledamöter.,

20

§ 7.

För att härmed förena äfven ett annat nyttigt ändamål öppnas Sammanträdet hvarje gång med ett Tal öfver något sjelfvaldt ämne. Derföre bör hvar och en af Sällskapet vara beredd att uppträda, då han af lotten träffas, honom likväl obetaget att afträda sin plats åt hvilken annan som hälsdt de(n) önskar.

§ 8.

På det hvad i §§ 1 et 2 öfverenskommet blef icke måtte gifva anledning att inom hus oftare än väl vo(re) anställa dryckes-sammankomster, besluta vi att hvar och en i fall någon anledning så skulle fordra, endast en gång under Termin begagna en slik förströelse.

30

§ 9.

Om så vore att äfven inom andra Nationer slika Sällskap skulle bildas, anmodas någon vid hvart och ett att deltaga i våra Convivia.

40

§ 10

Vid Sammankomsterne nyttjas inga kortspel. Häftiga Ordvexlingar tillåtas icke — Den som häruti felar belägges med tjenligt straff, efter sällskapets bepröfvande.

160 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 25.III 1835
HUB, JVS handskriftssamling

50

Wasa den 25:te Mars 1835.

Huldaste Broder

Med saknad har jag hela Wintren måst umbära till och en enda rad ifrån Dig, Och jag vet ej rätt nu hvad jag skall tillskrifva orsaken, ty enligt min

tanke, skulle väl så stor smula tid kunna insparas, som för att skriva några rader, hvilke gör mig ännu mera ledsen. Genom Annus Bref af den 5:te dennes hörde jag dock att Du varit frisk, men en omständighet är det som dock gör mig ledsen. jag frugtar nemligen före att Du så begravit och öfverhopat dig med Göromål, att därvid både Hälsa, och Lif gå förlorade.

Men nu till Annu, hvars förhållanden jag sedan min hem Komst först lärt känna, till en Del genom henne sjelf, och till en annan af Otto, hvars bekantskap jag Nyligen gjort; gärna skulle väl äfven jag önska att det vore
10 annorlunda, ty de närvarande utsigterne äro ej just låfvande, men ej heller de sämsta. Arbetsamhet och Flit kunna göra mycket, Och efter mitt tycke är Otto för en Duglig Gosse.,

dessutom när det ändå engång är så vida Kommit, och nu ej mer står att hjälpa, så tycker jag det vore, och är ändamåls löst att söka hindra Det. Älskade Broder, jag Känner väl ej din mening, och ändamålet med Annus Vistande i H(elsing)fors, men medgifver och erkänner gärna att den tid hon där tillbragt säkert måtte hafva varit henne nyttigt, i flere afscenden, men som jag äfven förmodar att din mening varit, att genom
20 skilnad, och bröfvad utvägar att genom meddelande, (såsom alltid nödvändig ansedd för kärlekens bestånd) Kunna Komma dem att glömma. Om det varit detta, eller rättare, om Du trott detta tillika med det öfriga gagnande blifva en följd, så måste jag säga, att detta hopp gått förlorat, äfvensom att det framdeles kommer att göra det, ehuru gärna Jag också Skulle önskat motsatsen, men emedan jag nu Kan insee Omöjligheten därpå — Och från denna Punct betractat, äfven tror att Hon, Annu; skulle, till framtida nytta bättre kunna Hemma använda denna mellan Tid, och som jag velat framställa till Din Broderliga Pröfning och skärskådande. Jag insee väl att detta skall smärta dit ömma Broders hjärta, likasom mitt, Och gärna skulle jag Önska vara hos Dig i detta Ögonblick
30 för att om möjligt, och om ej med annat genom bladningen af afvåra gemensamma *tårar* lindra hvarandras smärta. Men O Gud! sålänge Länge sen har jag ej fått Luta mitt Hufvud mot en Broders Bröst, och i dess sköte lätta den tunga börda, som ofta tryckt Detta Hjärta, Och hvem vet när eller var det kan inträffa — men kanske minskas Sorgerna snart. Och Älskande Bröder råkas väl — engång.,

Hemifrån Hade jag Nyligen Bref, och Kan Således Hälsa.

Adjeu Huldaste! Kära Broder! Skrif nu Snart åt mig någon rad, samt Hälsa de få som Känna mig, Lew väl Önskar Din Egen Ömma Broder.

40

August.

161 C. H. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN

HUB, JVS handskriftssamling

Kära Son!

Jag Expedierar nu medföljande, i hopp at några resande inträffar på Wiitala el(le)r Prästgården som befordrar det tillhanda; Resten af Din Julklapp lämnas här tillsvidare, ehuru jag redan under Mammans frånvaro i Rautalampi sugit det förnemligaste af alt. Wäl träffade Du walet af Auctorne. Anotationer hafver jag gjort wid Läsningen som Du får see framdeles.

Jag hafver önskat vid Läsning(en) über die Tradition at Du läsit Ebr: